Giedoti Harė Krišna – tai ne sektantiškas užsiėmimas. Tam, kuris gieda šią mantrą, ji suteikia aukščiausią gyvenimo tobulumą. Šiandien pasaulį kamuoja daugybė problemų, kurios, iš esmės, atsiranda dėl Dievo suvokimo trūkumo. Politinės, socialinės ir ekonominės priemonės tik laikinai pagerina padėtį, bet neišgydo pagrindinės ligos. Jei giedosime Dievo vardus ir paklusime Jo įstatymams, tai bus tinkamas vaistas civilizacijai šioje eroje, kuomet tautų lyderiai ignoruoja Dievo sąmonę.

Net Napoleonas, paprastai mąstęs pasaulietiškai, pripažino: „Dvasia visada nugali kalaviją“. Retai apie tai kalbame, bet užgriuvus nelaimėms dauguma mūsų, net prisiekę ateistai, kreipiamės į Dievą.

Prieš kelis metus Atlantoje vienas Krišnos atsidavęs kandidatavo į mero postą remdamasis Dievo sąmonės platforma. Populiaraus laikraščio redaktorius replikavo, kad Dievo vardų giedojimas negali išspręsti žmogaus problemų. Taip jau atsitiko, kad netrukus redaktorius buvo pagrobtas ir laikomas užrakintas automobilio bagažinėje reikalaujant išpirkos. Kai jis galiausiai ištrūko į laisvę ir reporteriai paklausė, ką jis galvojo kalėdamas, žmogelis atsakė: „Aš meldžiausi Dievui“.

Tai natūralu. Jei žmogus nors kiek tiki Dievo buvimu, jis šauksis Viešpaties bent jau tada, kai papuls į bėdą. Tačiau kam laukti paskutinio atodūsio? Kartais mirštantysis meldžia Dievo leisti jam pagyventi dar bent kelis metus....nepaisant Dievo įstatymų.

Indų patarlė sako, kad žmogus meldžiasi Dievui papuolęs į sunkią padėtį. Bet jei jis tai darys ir tuomet, kai jam gerai sekasi, tai išvengs sunkumų ir šiame gyvenime, ir kitame.

Vedų raštai tvirtina, kad mes visi esame dvasinės sielos, iš prigimties turinčios Dievo sąmonę, bet dėl sąlyčio su materija nuo neatmenamų laikų mūsų sąmonė dabar yra iškreipta. Harė Krišna mantra yra taurus būdas mūsų transcendentinei sąmonei atgaivinti.

Mes gyvename iliuzijoje, mėgindami valdyti gamtą, tačiau iš tikrųjų esame jos rūsčių dėsnių gniaužtuose. Stengdamiesi eksploatuoti gamtos resursus vis giliau ir giliau klimpstame į įvairias problemas. Ir nors sunkiai triūsėme trokšdami nugalėti gamtą, tapome dar labiau nuo jos priklausomi.

Ši iliuzinė kova, siekiant įveikti gamtą, iškart liausis, kai tik atgaivinsime savo amžiną Krišnos sąmonę. Harė Krišna giesmė yra transcendentinis procesas mūsų pirminei, tyrai sąmonei susigrąžinti. Giedodami apvalome savo širdis nuo klaidingo įsitikinimo: „Aš esu visko, ką aprėpia mano žvilgsnis, viešpats."

Kadangi Krišnos sąmonė yra pirminė, natūrali gyvosios būtybės energija, girdint transcendentinę Krišnos vardo vibraciją mūsų pirminė sąmonė atgyja.

Iš visų religinės meditacijos būdų Dievo vardo giedojimas yra pats paprasčiausias, bet tuo pačiu ir pats veiksmingiausias. Net pačioje pradžioje galime pajusti transcendentinę ekstazę, peržengiančią materialistiškos gyvenimo sampratos ribas.

Jei norime šauktis Dievo vardo, neprivalome keisti savo religijos, tautybės ar padėties visuomenėje. Bet kas gali tai daryti, jei tik yra tinkamai vedamas.

Turėdami tinkamą vadovą, galime gyventi pagal priežodį „paprastas gyvenimas, išaukštintas mąstymas": tenkinti savo poreikius be dirbtinės industrijos ir komplikuoto gyvenimo mieste, tausoti laiką ir energiją savo amžinam ryšiui su Dievu įsisąmoninti. Tada mirties akimirką galėsime grįžti į dvasinį pasaulį.

Prašau, giedokite šiuos Dievo vardus:

Harė Krišna, Harė Krišna, Krišna Krišna, Harė Harė,
Harė Rama, Harė Rama, Rama Rama, Harė Harė.